

[Kaj Hansen:] stemning om gennemførelse af lokale planer. Loven burde også give direkte muligheder herfor.

Ekspropriationsbestemmelserne mener vi ikke er tilstrækkelig tydelige og klare nok og heller ikke omfattende nok, som de her er udformet.

Hvad angår retsvirkninger og servitutbestemmelser, vil vi se nærmere på disse forhold og forbeholder os på disse områder og på de andre, jeg har nævnt, at stille ændringsforslag.

I det store og hele er vi positivt indstillet til lovforslaget, og vi finder, det er helt rigtigt, at det nu kommer til debat i kommunerne og ude i befolkningen, inden folketinget igen tager fat på det.

Men selv om loven — med de forbedringer, der måtte komme — bliver vedtaget af folketinget, ja, så er der alligevel mange uløste problemer, som loven ikke tager stilling til, men som i nogen grad er en betingelse for, at lovens i øvrigt gode formål kan opfyldes. Det er ikke mindst jordspørgsmålet i kommunerne, som har den allerstørste betydning for boligbyggeri, for udlægning af fritidsarealer, for at sikre rekreative områder osv. Det er ikke nok alene med planlægning. Planen skal også fyldes ud med noget. Alle gode kræfter burde derfor samles om at standse jordspekulationen, og staten og kommunerne skulle i virkeligheden nu i fællesskab gå i gang med at sikre den nødvendige jord til boligformål, fritidsarealer og rekreative områder, således at den kunne lejes ud herefter. Denne lov er god, den kan blive bedre, men den kan i virkeligheden ikke stå alene. Planlægningen bør ikke ødelægges af jordspekulanter eller andre.

Det forbavsede mig, at ordføreren for fremskridtspartiet kunne fremsætte nogle ganske overfladiske betragtninger her fra denne talerstol. Det eneste, der tilsyneladende interesserede fremskridtspartiet, var, hvad der skadede den private ejendomsret, eller — sagt på en anden måde — om der i denne lov var noget, der generede spekulanterne.

Jeg tror, miljøministeren — i hvert fald under de politiske forhold, vi har nu — måske har den bedste post i regeringen. Han er i stand til at møde med noget positivt, hvorimod der kommer mange ulykker til

befolkningen fra de øvrige ministerier. Men der er jo en helhed i tingene, og samtidig med at man på planlægningsområdet nu vil give kommunerne øget selvstyre, ja, så prøver man jo på at være økonomiske formyndere over for kommunerne, idet man har beskåret dem og nedskåret deres muligheder på en lang række økonomiske områder. Det er derfor vores opfattelse, at skal det lovforslag, der her er fremsat blive gennemført i en udstrækning, der virkelig er til gavn for befolkningen, så bliver man også nødt til på det økonomiske område at give kommunerne et virkeligt selvstyre — ikke som nu, hvor de er under formynderi fra staten.

Med disse ord vil jeg anbefale, at forslaget får en fortsat velvillig behandling.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne takke ministeren for dette forslag. Jeg synes, der er mange gode tanker i dette forslag, som fortjener overvejelse, og jeg deler også den opfattelse, som er kommet til udtryk fra mange af de tidligere ordførere, at vi nu må benytte sommeren til at drøfte dette forslag igennem ude i landet med henblik på at få loven vedtaget her i efteråret.

Jeg vil i øvrigt gerne til indledning gøre nogle bemærkninger om det kommunale selvstyre og spørgsmålet om en almindelig ligestilling inden for det danske samfund. Der er ingen tvivl om, at der i dette høje ting er en udtalt interesse for et kommunalt selvstyre, og der er heller ingen tvivl om, at der i høj grad også er en interesse for at skabe en ligestilling inden for det danske samfund som helhed. Nu kan det godt i sig selv være to hensyn, der ikke altid kan være lige nemme at forene, men det er mit håb, at det er muligt igennem den lovgivning, der vil komme i den kommende tid, i videst muligt omfang at få disse to synspunkter tilgodeset, at få dem til at trække på samme hammel.

Vi har igennem mange år her i efterkrigstiden oplevet en tendens til koncentration, snart på det ene område, snart på det andet område. Det er udviklingslov, vil mange sige. At det indeholder fordele, kan vel ikke bestrides, men at det også har skabt problemer, kan vel heller ikke benægtes.

Det er min opfattelse, at der rent folkeligt — og skal vi sige, også rent menneskeligt — på mange områder er kommet en vis reakt-